

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ

1000 София, бул. "Княз Дондуков" № 52 Телефон: (02) 98591 Факс: (02) 9870827

Изх. № 26-Б-200

Дата: 31.01.2012 год.

ЗКПО, чл. 12, ал. 3;

ЗКПО, чл. 195.

Относно: данъчно третиране на доход от продажба на дялове

Във Ваше писмо, постъпило в ЦУ на НАП с вх. № 26-Б-200/28.12.2011 г., сте посочили, че „.....” А/С е акционерно дружество, регистрирано в Дания. Същото е учредило българско дъщерно дружество, а именно „.....” ЕООД, като притежава 100 % от капитала му.

Предстои продажба на дяловете на дъщерното дружество като купувач на 100 % от дяловете е българско юридическо лице – търговско дружество. В резултат на продажбата на дяловете „.....” А/С ще реализира печалба. Във връзка с това са поставени следните въпроси:

1. Подлежи ли на данъчно облагане в България печалбата на „.....” А/С – Дания, която ще бъде реализирана от продажбата на дяловете на българското дъщерно дружество?

2. Приложими ли са в описания казус чл. 14, т. 4 във връзка с точки 1 – 3 от същия член от СИДДО между България и Дания?

3. Какви правни и фактически действия следва да се предприемат, за да бъде приложена цитираната СИДДО, или нейните клаузи се прилагат директно на териториите на договарящите държави, без спазване на нормативно определена процедура? Ако българското законодателство е въвело определени процедури, какви са те и кой следва да ги инициира?

Предвид така изложената фактическа обстановка и съобразявайки относимата нормативна уредба, на основание чл. 10, ал. 1, т. 10 от Закона за Националната агенция за приходите, по така поставените въпроси изразявам следното становище:

1. По първия поставен въпрос:

Според чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗКПО чуждестранните юридически лица, които получават доходи от източник в Република България са определени като данъчно задължени лица по този закон. Сред видовете доходи от източник в Република България, изброени в чл. 12 от ЗКПО, са и доходите от сделки с финансови активи, издадени от местни юридически лица, държавата и общините (чл. 12, ал. 3 от ЗКПО). Дефиниция за финансов актив е дадена с разпоредбата на § 1, т. 3 от ДР на ЗКПО и това е активът, определен в приложимите счетоводни стандарти, в това число компенсаторните инструменти по смисъла на чл. 2 от Закона за сделките с компенсаторни инструменти. Когато лицето не е предприятие по смисъла на Закона за счетоводството, за целите на изречение първо приложимите счетоводни стандарти са международните счетоводни стандарти, приложими в страната за съответната година. Дяловете от местно търговско дружество представляват финансов актив по смисъла на цитираното определение.

Следователно доходите, реализирани от чуждестранни юридически лица, от сделки с дялове на местни юридически лица представляват доходи от източник в Република България.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗКПО доходите на чуждестранни юридически лица от сделки с финансови активи, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в страната, подлежат на облагане с данък при източника, който е окончателен. По силата на ал. 3 от същия член данъкът се внася от получателя на дохода.

Данъчната основа се определя съгласно чл. 199, ал. 3 от ЗКПО и представлява положителната разлика между продажната цена на финансовите активи и тяхната документално доказана цена на придобиване (вж. § 1, т. 22 от ДР на ЗКПО).

Данъчната ставка е в размер на 10 на сто (чл. 200, ал. 2 от ЗКПО). Редът за деклариране и сроковете за внасяне на данъка са установени в чл. 201, съответно чл. 202 от ЗКПО.

Следва да се има предвид, че този вид доходи на чуждестранни юридически лица не се облагат с данък при източника, когато попадат в приложното поле на чл. 196 от ЗКПО във връзка с § 1, т. 21 от ДР на същия закон.

2. По втория поставен въпрос:

Доходите от сделки с дялове от капитал на българско дружество се регулират от разпоредбите на чл. 12 „Печалби от прехвърляне на имущество” от СИДДО между България и Дания. Съгласно нормата на чл. 12, ал. 4 от цитираната СИДДО печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в алинеи 1, 2 и 3, се облага само в държавата, на която прехвърлителят е местно лице. Това означава, че СИДДО с Дания предвижда пълно освобождаване по отношение на доходите от сделката с дялове в капитала на „.....” ЕООД, реализирани от датското местно лице „.....” А/С.

3. По третия поставен въпрос:

СИДДО, сключени от България, не се прилагат автоматично от лицата, претендиращи облекчения по тях. За тази цел в ДОПК е предвидена процедура за прилагане на облекчения по СИДДО. Посочената процедура се съдържа в разпоредбите на чл. 135-142 от ДОПК. Във всички случаи процедурата се стартира от чуждестранното лице, което е носител на задължения за данъци и което претендира определени данъчни облекчения на основание на съответната СИДДО. Основанията за прилагане на СИДДО, вкл. съответните доказателства за това, в конкретния случай най-общо са:

1. удостоверение за местно лице, издадено от данъчната администрация на Дания;
2. декларация от „.....” А/С, че е действителен притежател на дохода и че не разполага с място на стопанска дейност, с което доходът да е действително свързан;
3. нотариално заверен договор за прехвърляне на дяловете на българското дружество, от който да е видна и цената на извършеното прехвърляне;
4. доказателства за цената на придобиване на прехвърлените дялове (например дружествен договор);
5. доказателства за получаването на цената на прехвърлените дялове.

Основанията за прилагане на СИДДО се удостоверяват в искане по образец (чл. 137, ал. 1 от ДОПК), като искането се подава в ТД на НАП, където е регистриран или подлежи на регистрация платецът на дохода (чл. 139 от ДОПК). В шестдесет дневен срок от подаване на искането съответният орган в НАП издава становище за наличие или липса на основанията за прилагане на СИДДО, освен ако във връзка с подаденото искане не е възложена ревизия (чл. 141, ал. 1 от ДОПК). В допълнение, следва да имате предвид, че за доходи с източник от България в общ годишен размер до 500 000 лв., начислени в полза на чуждестранно лице,

искане по чл. 137, ал. 1 от ДОПК не се подава. В такива случаи основанията за прилагане на СИДДО се доказват пред платеца на дохода (чл. 142, ал. 1 от ДОПК).

**ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА
НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА
ПРИХОДИТЕ:**

/КРАСИМИР СТЕФАНОВ/